

Una dintre principalele condiții de aderare a noilor state membre a fost adoptarea acquis-ului comunitar, adică integrarea tuturor prevederilor legale promulgate de UE, inclusiv toate tratatele, reglementările și directivele adoptate de către Uniunea Europeană (UE) și de Curtea Europeană de Justiție, în legislațiile naționale ale acestora. Ca rezultat, se presupune că toate noile state membre au în prezent legislația armonizată cu standardele Uniunii Europene, respectând astfel obligațiile de membru.

În timpul procesului de extindere a Uniunii Europene, acquis-ul a fost împărțit în 31 de capitole cu scopul ca fiecare dintre acestea să fie negociate cu statele candidate pentru cea de-a cincea extindere, iar unul dintre acestea a fost mediul.

Deoarece UE a impus adoptarea de către statele Europei Centrale și de Est, a acquis-ului comunitar în domeniul mediului, următoarea întrebare logică care se pune este care a fost impactul asupra procesului de elaborare și implementare a politicilor în aceste țări.

Impactul condițiilor impuse de UE în procesul de transformare a politicilor de mediu în Europa Centrală și de Est, până în prezent, a fost puțin studiat; în ciuda volumului semnificativ de literatură cu privire la efectele de "europenizare" în statele membre, efectele integrării în UE a statelor din Europa Centrală și de Est au fost puțin examinate. Politica și legislația de mediu a UE au fost treptat adoptate începând cu anul 1970 cea mai mare parte fiind adoptată de țările dezvoltate UE -15. Politica de mediu UE a fost extinsă substanțial de Tratatul de la Maastricht (1992) și de la Amsterdam (1997), care au făcut din dezvoltarea durabilă a UE unul din obiectivele sale centrale. ... [mai mult](#)